

zodpovědnost. Ta je sice většinou omezena jen na modlitbu a oběť, kterou můžeme všichni Bohu za své "přespolní" nabídnout, ale já chci využít všech prostředků k udržení kontaktu. Velmi mi na tom záleží a přál bych si, aby se mi podařilo vychovat farnost k tomu, že jsme jedno společenství. Je to velmi potřebné zvláště v dnešní době. Kdybychom využili všech příležitostí zviditelnit nadpřirozené společenství milosti, dalo by se lehce vyloučit všechno nepřátelské. To, co je dobré, by pak pevně drželo pospolu. Jsem vděčný každému, kdo je mi v tom nápomocen. Příležitostí k modlitbě i k oběti je dostatek.

8. den, pátek 13. září – Zajatec z koncentračního tábora Dachau

„Ale před tím než se to všechno stane, vztáhnou na vás ruce a budou vás pronásledovat. Budou vás pro mé jméno vydávat synagógám na soud a do vězení a vodit před krále a vládce.“ **(Lk 21,12)**

Text P. Richarda Henkese – Dachau 22.12.1943

Milá teto Paulo! Existuje ještě jiná možnost korespondenčního kontaktu. Je ale nebezpečná, protože při prozrazení hrozí vysoké tresty. Přesto všechno chci vyzkoušet, zda tyto řádky dostaneš. Abych se ujistil, že všechno dobře dopadlo, napiš mi příště pozdrav na balíkovou stvrzenku. Rád bych podrobněji popsal, jak vypadá zdejší život. Dokážeš si jistě představit, že v těchto dnech člověk pociťuje více než kdykoliv jindy stesk po domově, kde se cítil dobře, a také po práci, ve které by se znovu mohl věnovat svému povolání. Je to zde velmi těžké (sic!), i když ne tak tvrdé jako dříve. Momentálně máme mnoho práce, ale příští týden to bude zase lepší. Práce už také nebude tak těžká. Přál bych si dělat něco více ve smyslu svého povolání. Co mi však připadá nejtěžší je, že jsme namačkáni jeden na druhého, společně bydlíme i spíme. A přicházejí další a další. Už u nás doma mi přišlo zatěžko zůstat na jednom místě, víš přece, že jsem neustále cestoval. Nyní je tu k dispozici jen táborová cesta asi 600 m dlouhá a po ní se ve svém volném čase pohybuje 15000 lidí. K tomu je všechno ještě obehnané ostnatým drátem pod elektrickým proudem a každých 50 m je jedna strážní věž. Nelze tak ani na chvíli zapomenout, že je člověk vězněm. A k tomu ještě ty vězeňské mundúry. [...]

9. den, sobota 14. září – Poslední dopis

„Muži, buďte proto dobré mysli! Věřim Bohu, že tomu bude tak, jak mi oznámil.“ **(Sk 27,25)**

Text P. Richarda Henkese - 4.2.1945

Milá sestro! [...] Člověk neustále přemýšlí nad tím, jak to tady jednou všechno skončí. Nemůžeme dělat nic, jen se spoléhat na Boha. Dosud šlo všechno dobře, tak snad bude dobrý i konec. Pozdravuj všechny doma, zvláště maminku. Ať si nedělá starosti. Myslím na Vás každý den. Máte-li spojení s Paulou, vyřídte jí také pozdravení. Posílám všem srdečné pozdravy. Váš Richard

Novena k Božímu služebníkov P. Richardu Henkesovi

Richard Henkes se narodil 26. května 1900 v německém Ruppachu. R. 1919 vstoupil k Pallotínům a r. 1925 byl vysvěcen na kněze. Jako učitel působil v Schönstattu a v Alpen, od r. 1931 pak v Horním Slezsku. Jako kazatel se postavil proti nacismu. V r. 1941 se stal duchovním správcem farnosti Strahovice na Hlučínsku. Jeho činnost byla sledována gestapem. Na základě udání byl 8. dubna 1943 zatčen a 10. července poslán do koncentračního tábora v Dachau.

Když v prosinci 1944 vypukla v koncentračním táboře tyfová epidemie, se přihlásil jako dobrovolný ošetřovatel k péči o nemocné a umírající. Sám smrtelně onemocněl a své nemoci 22. února 1945 podlehl. V neděli 15. září bude v německém Libmurgu blahořečen.

Průběh novény se modlíme každý den tyto modlitby:

Biblický text, Přípravná modlitba, text P. Richarda Henkese, chvíle ticha s přímlovou na vlastní úmysl, Otče náš ... Zdrávas Maria ..., Sláva Otci ...

Přípravná modlitba

Bože, náš Otče, kněz Richard Henkes od Tebe obdržel darem sílu odporovat zlu, zastávat se lásky a pravdy a také schopnost následovat Ježíše Krista na jeho křížové cestě až do smrti. Jeho oběť pro druhé nechť nám i dnes dodá naději a odvahu na naší cestě víry. Skrze Ježíše Krista, našeho Pána, který s Tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje na věky věků. Amen.

1. den, pátek 6. září - Touha po dokonalosti

„Nepřízpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží: co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“ **(Řím 12,2)**

Text P. Richarda Henkese - z dopisu ze dne 3. března 1918

Nedávno tu byli Groß a Kubisch. Řešili jsme záležitosti naší (mariánské) družiny. Jistě ses to už od Theeleho dověděl a pokud ne, určitě všem rozešle oběžník. Nyní musíme ve prospěch našich cílů pilně pracovat, využít všechny příležitosti a nasadit všechny síly. Především se už ale nesmí stát, že pro nějaké rozčarování jeden nebo druhý z nás rezignuje a svou práci pro družinu úplně vzdá. Věřim, že nejlepší podporou (v této situaci) by mohla být pravidelná a častá korespondence, napsaný denní duchovní řád a písemné přezkoumávání jeho plnění. Člověk hned vidí, zda duchovně stagnuje nebo roste a jaká má přijmout protiopatření. To by byl předběžně náš první úkol. Zřejmě bude nezáživný a bude vyžadovat pevnou vůli, ale musí to tak být. Platí totiž, že nejprve my sami musíme dosahovat žádaných morálních kvalit. Teprve když na sobě budeme usilovně pracovat, můžeme být druhým vzorem.

2. den, sobota 7. září - Úcta k Panně Marii

„Alžběta zvolala velikým hlasem: „Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla. Jak to, že matka mého Pána přichází ke mně? [...] Blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána“.

(Lk 1,42.43-45)

Text P. R. Henkese - z dopisu spolužákovi J. Lehmlerovi ze dne 3. 3. 1918
Nejprve se zaměříme na prohloubení a rozšíření mariánské úcty. Květen se blíží, proto už nyní přemýšlejme, čím bychom Matce Boží způsobili obzvláštní radost. Prvním úkolem je přesné rozdělení modliteb v naší družině. Popřemýšlej o tom, co udělat navíc, a jak inspirovat ostatní.

3. den, neděle 8. září - Pravda a pravdivost

„Poznáte pravdu a pravda osvobodí.“ **(J 8,32)**

Text P. Richarda Henkese - z dopisu ze dne 3. března 1918

Rovněž jsme navrhli rozvíjet ctnost pravdivosti. To je nyní velká výzva. Procvičovat se v pravdivosti vyžaduje nejen všemožně se vyhýbat záměrné lži. Pravdivost chce více: vyvarovat se nejen záměrné, ale také náhodné a situační nepravdy nebo klamání bližního. Je to sice náročnější a vyžaduje to více práce a přemáhání, ale co se dá dělat, jsme sodálové (členové mariánské družiny).

4. den, pondělí 9. září - Kněz

„Každý velekněz, vybraný z lidí, bývá ustanoven jako zástupce lidí před Bohem, aby přinášel dary i oběti za hříchy. Má mít soucit s těmi, kdo chybují a bloudí, protože sám také podléhá slabosti; proto je povinen přinášet oběti za hřích nejenom za lid, ale i sám za sebe.“ **(Žd 5, 1-3)**

Text P. Richarda Henkese - před kněžským svěcením

Vlastně jsem jen celý život přemítal a hledal rovnováhu mezi ideálem a životem a nikdy jsem ji nenašel. Zřejmě tomu tak bude i v budoucnu. Nejtěžší a nejnebezpečnější budou ty chvíle, ve kterých se poprvé zklamu ve svých očekáváních. Měl jsem představu o kněžství, ve kterém zklamání sice není vyloučeno, ale je někde velmi daleko. [...] Nejsilnější stránkou kněžství je přece obětavé darování se z lásky. Chci se stát hlavně knězem oběti, chci být tím, kdo nese kříže druhých. Na obětování sebe sama ale musím ještě pracovat a zušlechťovat je, abych se nepovažoval za vykupitele stvoření. [...] Prožívám zvláštní období. Když se snažím o harmonii vlastního posvěcování a apoštolátu, zakouším zvláštní vnitřní rozpoležení. Jsem si stále více jist tím, že nemohu posvěcovat sám sebe. To učiní Bůh, jeho milost. Musím naslouchat jeho hlasu, odevzdat se do jeho vůle. V práci pro druhé nezmohu nic: to Bůh v nich působí svou milostí. Já mohu být jen tím, kdo obětuje svou duši za jiné, kdo nese kříž, kdo je hromosvodem Božího hněvu. Když konám pokání za jiné lidi, otevírá se jim cesta pro působení Boží milosti. Dříve jsem chtěl všechno vykonat sám, nyní vím, že nezmohu nic; mohu jen jediné, obětovat se za druhé.

5. den, úterý 10 září - Učitel

„Kdo má dar služby, ať slouží. Kdo má dar učit, ať učí.“ **(Řím 12,7)**

Text P. Richarda Henkese - Menzenschwand dne 20. listopadu 1927

Nejdůstojnější Otče provinciále, velmi Vám děkuji za Vaše řádky, které jste mi poslal z Londýna. Víím, že jsem Vám měl již dříve odpovědět, ale připadalo mi to velmi obtížné. Není to proto, že by se mi dařilo hůře, ale kvůli dotazu ohledně misie v Maylandu¹. Dovoluji si napsat otevřeně. Nikdy jsem s takovou možností nepočítal, a proto ze své strany nemohu dát žádný příslib, protože bych musel oklamat sám sebe. Je možné, že příčinou (mého špatného) zdravotního stavu bylo klima. [...] Nepokládám za správné jít za těchto okolností do misí. Prosím Vaši Důstojnost, aby nyní ještě nerozhodovala. Zakáže-li mi lékař o Vánocích působení ve škole, bude stále ještě dost času k novému rozhodnutí. Dosud jsem vždy působil ve školství, kde jsem cítil své povolání. Pokud bych se zotavil, chtěl bych znovu požádat o místo (ve škole) ve Vallendaru.

6. den, středa 11. září – Exerციátor a kazatel (1 Kor. 9,27)

„nutím své tělo ke kázni, abych snad, když kážu jiným, sám neselhal.“

Text o P. Richardu Henkesovi

Nejdůležitější působiště P. Henkese, Ketř, Frankenštejn a Branice, leží dnes na území Polska. Původní německé obyvatelstvo bylo po druhé světové válce odsunuto. Na polské straně Slezska nezůstalo místo, v němž by vzpomínka na P. Richarda Henkese dále žila. Jinak tomu bylo a je v dnes českých Strahovicích. Zde zůstalo povědomí o jejich dřívějším faráři stále živé. Také provinční archiv pallotínů v Limburgu ukrývá mnoho dokumentů, ze kterých je možné rekonstruovat rozsáhlé a neustále rostoucí úspěšné působení tohoto řeholního kněze – pallotina. P. Hahn, představený řeholní komunity v Ketři, rozpoznal velké nadání P. Richarda Henkese a zařadil jej do týmu pro Exerciční dům sv. Josefa v Branících. Tam na prosbu preláta Josefa Martina Nathana převzali pallotini od roku 1935 stavovské exercicie. P. Henkesovi byly přiděleny exercicie pro ženy a dívky. Kromě toho byl také vyhledávaným kazatelem. Jeho tehdy mezi lidmi oblíbená postní kázání se vyznačovala jasným postojem proti nacismu a snahou ukázat katolíkům, že i v této těžké době je možné být svědky křesťanské víry.

7. den, čtv. 12. září – Duchovní správce do Strahovic Sk 2,42-44

„Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. A všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné.“

Text P. Richarda Henkese - Strahovice dne 18. 11. 1942

Milý pane Malchárku! Je na čase, abych se Vám zase jednou ozval, i když jsme se setkávali v době Vaší dovolenky. Už jste určitě zjistil, že mi záleží na tom, abych si udržel kontakt se všemi farníky, kteří jsou mimo domov. Nechci ztratit z našeho farního společenství nikoho, kdo musí na nějaký čas odejít, stále mám za ně jako duchovní správce